

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2019r. w Suwałkach

sprawy **S. R.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem S. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 8 czerwca 2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje S. R. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 6 kwietnia 2018r. do dnia 6 kwietnia 2021r.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 08.06.2018r. odmówił S. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r. poz.1383 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:
 - 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
 - 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
 - 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
 - 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;

5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, a ponadto okres ten przypada w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy

3. niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, chyba że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy i udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny.

4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

Zakład odmówił S. R. przyznania renty, ponieważ Komisja Lekarska ZUS na posiedzeniu w dniu 30.05.2018r. uznała, że nie jest on niezdolny do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji S. R. wskazał, że ze względu na posiadane schorzenia, które są trwałe i nieuleczalne w znacznym stopniu uniemożliwiają mu dalsze wykonywanie dotychczasowej pracy jako osoby sprzątającej na dużym zakładzie produkcyjnym. Ze względu na stan zdrowia posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności i z uwagi na schorzenia musiał podjąć pracę w innym zawodzie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji i powołując treść art. 12 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r. poz.1383 ze zm.), zgodnie, z którym niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Zgodnie ze wskazanym przez organ rentowy art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (obecnie już tekst jednolity Dz. U. 2018r. poz. 1270) aby można było otrzymać rentę z tytułu niezdolności do pracy trzeba, przy spełnieniu innych warunków, być niezdolnym do pracy. Odwołującego się zaś należało uznać za częściowo za niezdolnego do pracy.

Na potrzeby Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oceny niezdolności do pracy, stosownie do art. 14 ust. 1, 2a i 2e ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, a gdy osoba zainteresowana wniesie od tego orzeczenia sprzeciw, komisja lekarska Zakładu. Na potrzeby natomiast postępowania sądowego stosownej oceny niezdolności do pracy dokonują, na podstawie art. 278 kpc, biegli lekarze sądowi.

Odwołującego się za częściowo niezdolnego do pracy uznać należało na podstawie kolejnych dwóch opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu ortopedii i traumatologii J. W., a następnie M. S.. Biegły lekarz J. W. rozpoznał u odwołującego się stan po protezoplastyce stawu biodrowego prawego 2012r. i lewego 2013r., chorobę zwyrodnieniową – dyskopatyczną kręgosłupa z L-S z przewlekłym zespołem bólowo – korzeniowym, z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa LS w stopniu umiarkowanym. Stan po skręceniu stawu kolanowego lewego 2018r. i pourazową niestabilność przednio – przyśrodkową I st., a ponadto dnę moczanową, niedoczynność tarczycy i nadciśnienie tętnicze. Biegły lekarz M. S. rozpoznał u odwołującego się podobnie, bo przebytą alloplastykę obu stawów biodrowych, pourazową niestabilność kolana lewego przednio – przyśrodkową i chorobę zwyrodnieniową – dyskopatyczną kręgosłupa L/S z zespołem bólowym. Jednoznacznie też jak biegły lekarz J. W. wskazał, że stopień tych schorzeń z zakresu ortopedii czyni odwołującego się częściowo niezdolnym do pracy na okres 3 lat od 6.04.2018r. Wynika to zaś przede wszystkim z ograniczonej ruchomości obu stawów biodrowych, która nie pozwala na wykonywanie żadnych prac fizycznych. Funkcja narządu ruchu jest upośledzona na tyle aby stwierdzić, że istnieje znaczne ograniczenie zdolności do pracy. Odwołujący wykonuje obecnie pracę w warunkach chronionych, co jest jednoznacznym potwierdzeniem braku pełnej zdolności do pracy i istnienia znacznego ograniczenia możliwości jej wykonywania. Ma

orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności. Ma wiele schorzeń narządu ruchu, które jego pracę fizyczną, zgodną z jego wykształceniem i kwalifikacjami znacznie ograniczają. Wykonuje obecnie prace w ramach zakładu pracy chronionej, a więc nie jest to praca każda fizyczna, tylko praca ze szczególnymi warunkami. Wykonana alloplastyka obu stawów biodrowych ogranicza znacznie zdolność do pracy fizycznej.

W sprawie wcześniej opinię sporządził też biegły z zakresu ortopedii i traumatologii G. K. wspólnie z biegłymi z zakresu chorób wewnętrznych Z. H. i zakresu neurologii K. J., którzy nie uznali odwołującego się za niezdolnego do pracy. Sąd jednak podzielił opinie biegłych z zakresu ortopedii i traumatologii J. W. i M. S. jako kolejno sporządzonych niezależnie od siebie z takimi samymi wnioskami. Poza tym sporządzając opinię dysponowali obszerniejszą dokumentacją medyczną, którą odwołujący się złożył do akt sądowych, a którą – jak twierdził na rozprawie – okazywał biegłym sporządzającym pierwszą opinię i następnie przesłał ją do Sądu. Była to dokumentacja w postaci wyniku badania MR odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dnia 28.04.2017r., a nade wszystko zdjęcie bioder z 29.06.2017r. i płytka CD z zapisem prześwietlenia miednicy w dniu 29.05.2017r. Biegli pierwszego zespołu na badania zaś z zakresu ortopedii jako ostatnie wskazali aż zdjęcie Rtg biodra prawego z 16.08.2012r., chociaż z akt dokumentacji medycznej organu rentowego wynikało, że jest jeszcze później sporządzona dokumentacja zdjęciowa odwołującego się. Stąd Sąd pominął zgłoszony przez organ rentowy dowód z opinii uzupełniającej ostatniego biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii i ewentualny nowy dowód z opinii biegłego lekarza z zakresu medycyny pracy. W obliczu bowiem jednoznacznych dwóch kolejnych opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii i traumatologii sporządzonych niezależnie od siebie nie widział potrzeby uzupełnienia postępowania dowodowego i przeprowadzania kolejnego dowodu z opinii biegłych, bo być może czwarta z kolei będzie przychylna organowi rentowemu.

Organ rentowy w zarzutach do opinii podkreślił, że przeciwskazania do pewnych stanowisk pracy mające przyczyny profilaktyczne nie przekładają się do orzekania, że jest to niezdolność do pracy u osoby, która swoim podstawowym wykształceniem nie jest związana z jednym rodzajem zajęć

Sąd w sporządzonych przez biegłych J. W. i M. S. takiej konkluzji nie widzi. Wynika z tych opinii generalna częściowa niezdolność odwołującego się do pracy ze szczególnym tylko naciskiem na niektóre stanowisko pracy i ich charakter.

Mając zatem to wszystko na uwadze Sąd, na mocy art. 477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał S. R. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 6 kwietnia 2018r. do dnia 6 kwietnia 2021r.

PW/bd